

ikke blande sammen, thi det er ganske uberettiget. Der kan gøres mange Indvendinger imod hans Forslag, og imod at faa Sagen fremmet paa dette Grundlag, uden at der derved paa nogen Maade tilkendes en Mangel paa Interesse for selve Sagen. Jeg kan sige, at jeg er personlig saa interesseret i den Sag, at jeg vil se bort fra mangfoldige Hindringer og kan gaa med til mange forskellige Udveje for at faa den gennemført, men der er i det foreliggende Forslag saa mange Urimeligheder — jeg havde nær sagt Uhyrligheder — at det ærede Medlem ikke kan undre sig over, at man gør Indvendinger og søger at faa det ændret. Der kom forskellige Udtalelser baade fra den højtærede Minister og fra det ærede Medlem for Esbjerg om, hvilken Slutning man fra denne Forhandling kan drage tilbage til Hensigtsmæssigheden af Loven af 7de Januar. Vore Slutninger gaa der i stik modsat Retning. Jeg har sluttet, at denne Forhandling er et Vidnesbyrd om, at man ikke skulde have forhastet sig saaledes med denne Lov, som sket er. Den ærede Minister og navnlig det ærede Medlem for Esbjerg var derimod inderlig overbeviste om, at Forhandlingen netop vidnede om, at man havde handlet rigtig i at faa denne Lov af 7de Januar halet i Land. Den havde været udsat for at strande, hvis den var knyttet sammen med en Forsikring for Landarbejdere. Jeg vil gøre opmærksom paa, at begge disse Slutninger ere naturlige, en ren logisk Følge af, hvad man gaar ud fra. Det kommer an paa, hvad man ønsker som det principale. De Herrens ønsker principaliter at faa Industriens Arbejdere beskyttede, og de ønskede dem derfor ikke knyttede sammen med Landbrugets, for at Loven ikke derved skulde drukne. Men det stiller sig anderledes for os, der principaliter holde paa, at det største Antal Arbejdere og ogsaa de svagest stillede skulde beskyttes. Vi maa derfor ønske de to Slags Arbejdere sammenknyttede, at de dele Last og Brast, som jeg sagde før, dele Skæbne med hinanden, enten der kommer en Lov igennem eller ej.

Jeg skal, da Tiden er saa langt fremrykket, ikke følge den ærede Forslagsstiller i alle de Bemærkninger, han fremsatte, jeg tror ikke, at Tinget vil have Interesse af at følge denne Diskussion videre. Jeg skal kun sige, at det er ikke Mangel paa Hensyn til den ærede Forslagsstiller, naar jeg nu ikke vil besvare Tinget med yderligere Bemærkninger. Over for den højtærede Minister vil jeg blot gøre et Par

Bemærkninger. Til min Opfordring til Regeringen om at tage Initiativet i denne Sag svarede den ærede Minister, at jeg og mine Meningsfæller ikke havde undt Regeringen ret lang Tid til at benytte sit Initiativ, da vi faa Dage efter Lovens Vedtagelse havde benyttet det private Initiativ til at fremme Sagen. Ja, dersom Regeringen havde været til Sinds at arbejde paa det fremkomne Grundlag, vilde det have været ganske rigtigt, saa havde man paa en Maade taget Brødet ud af Munden paa Regeringen ved at fremme Sagen ad privat Vej. Men Regeringen har netop ikke villet arbejde paa dette Grundlag, den har forbeholdt sig at arbejde paa et andet, og da forekommer det mig ganske vist, at det vilde have været naturligt, om Regeringen var traadt frem med et Lovforslag. Dog føjer jeg udtrykkelig til, at mine Indvendinger og Anker ikke saa meget ere rettede mod den nuværende højtærede Minister som mod de tidligere. Der er gaaet en lang Række Aar, hvori Forberedelserne til denne Sag kunde være blevne trufne. Jeg nævner med særdeles Tilfredshed, at baade det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) og nu det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) sige, at den simpleste Vej at gaa er, at Samfundet erkender sin Pligt til at sørge for de tilskadekomne og de dødes efterladte uden Fattigvæsenets Mellemkomst. Det er netop det, vort Forslag gaar ud paa, det indeholder intet andet end denne ganske simple Regel. Jeg gaa derfor ud fra, at det ærede Medlem for Esbjerg vil være en stærk Støtte for denne Sag og navnlig i sit Parti vil arbejde paa, at den ikke bliver begravet i det Udvalg, hvori den nu ligger. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem har en saa stor Indflydelse i sit Parti, at naar han ret vil lægge sig i Selen for, at det, vi ere enige om, fremmes, sker det ogsaa. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds gjorde gældende, at man burde sætte visse Regler og Grænser ind, men det er jo alt sammen Detailler, som vi kunne forhandle om. Vi staa her over for en Sag, der ikke bør vælte paa Detailindvendinger af en eller anden Art. Jeg maa maaske endnu gøre en Bemærkning over for den ærede Minister. Hver Gang jeg har haft Ordet i denne Sag, tror jeg, har jeg lyst efter de mærkelige Beregninger, hvorpaa Regeringsforslaget i sin Tid hvilede. Jeg har ikke kunnet faa nogen fuldstændig Forklaring. Det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) forsøgte at give en For-